

BULETIN INFORMATIV

Nr.
328
31
Iulie
2026

DOUĂ ETAPE,
UN LIDER, MULTE SPERANȚE

SUPERLIGA
ECHIPA ETAPEI A DOUA

SUPERLIGA
CIFRELE ETAPEI A DOUA

URUGUAY,
ULTIMUL DAR

EDITORIAL

Două etape, un lider, multe speranțe

Justin Ștefan, Secretar General LPF

Au trecut 180 de minute din actuala ediție a Superligii României și, cu toate că e foarte devreme pentru a încerca niște concluzii, putem, totuși, să privim clasamentul și să remarcăm poziția FCSB, lider cu punctaj maxim după două etape.

Pe podium sunt Oțelul Galați și Rapid București, cu patru puncte fiecare, deci neînvins și ele, apoi nu mai puțin de nouă echipe care sunt la cota celor trei puncte, pierzând un meci și câștigând un altul. Așadar, o ierarhie extrem de strânsă, așa cum e și firesc să avem în acest debut de campionat. Dar orice ierarhie are farmecul ei, nu-i așa?

Intrăm în luna august cu gândul la o creștere a nivelului de joc pe măsura speranțelor pe care fanii și le fac în legătură cu parcursul echipelor lor și am convingerea că timpul va da măsura

acestor speranțe. Timpul, înainte de orice.

De altfel, fotbalul românesc își are propriile ținte de atins, le-a avut dintotdeauna, iar sezonul de toamnă va fi decisiv pentru multă lume implicată, direct sau indirect, în această muncă pe care fotbalul o presupune. Pentru că acest sport este pasiune, este emoția unei lumi, dar, în același timp, și o industrie...Și încă una enormă!

Sunt standardele modernității, un nivel de exprimare pe care l-am văzut, cel mai recent, la Turneul final al Campionatului Mondial din Statele Unite, Canada și Mexic, dar mai bine amân pentru data viitoare o analiză pe care îmi doresc, totuși, să o fac, în legătură cu ceea ce s-a petrecut acolo. Să se mai decanteze puțin lucrurile și emoțiile!

Revenind la Superliga României, să subliniem că, după meciurile formațiilor noastre din cupele europene, de la mijlocul săptămânii, în acest weekend vom avea jocurile rundei a treia, cu un program de desfășurare extrem de interesant.

Astfel, vineri, în ultima zi din luna iulie, se vor juca partidele FC Argeș-Csikszereda (18.30) și Oțelul Galați-Dinamo București (21.30), sâmbătă, 1 august, FC Voluntari-UTA Arad (18.30) și Universitatea Craiova- Petrolul Ploiești (21.30), duminică, 2 august, Corvinul Hunedoara-SEPSI OSK Sfântu Gheorghe (18.30) și Rapid București-CFR 1907 Cluj (21.30), iar luni, 3 august, etapa se va încheia cu meciurile Universitatea Cluj- FC Botoșani (18.30) și FCSB-Farul Constanța (21.30). Multe speranțe și un fotbal de care, să recunoaștem, ne era dor! Pentru că e al nostru.

Succes, tuturor! Și, ca de fiecare dată, vă urez să ne reîntâlnim cu vești bune săptămâna viitoare!

FEATURE

SUPERLIGA

Echipa etapei a doua

realizat de Liviu Manolache și Octavian Țopa

Liga Profesionistă de Fotbal prezintă la finalul fiecărei runde cel mai bun unsprezece. Iată cum arată echipa ideală a etapei a doua:

PORTAR

Alaa Bellaarouch

A avut patru intervenții care au dat încredere echipei.

DINAMO

FUNDAȘI

Dan Sîrbu

A făcut perfect ambele faze de joc. S-a remarcat prin procentul de pase reușite în jumătatea adversă, 97 % (34 din 35).

FARUL CONSTANȚA

Mario Tudose

A fost la înălțime pe toată durata partidei. Cu siguranță, a depășit statutul de speranță, devenind o certitudine la nivel de Superligă.

FC ARGEȘ

Aly Abeid

Pe lângă jocul fără greșeală din defensivă, a pasat decisiv pentru primul gol înscris de echipa sa.

CFR 1907 CLUJ

Mario Camora

Intrat în repriza secundă, a marcat un gol, după o acțiune personală de toată frumusețea.

CFR 1907 CLUJ

MIJLOCAȘI

Andrei Cordea

Are un început de sezon excelent! A reușit o dublă.

CFR 1907 CLUJ

Alberto Soro

Mijlocașul spaniol a făcut un meci mare, contribuind la succesul roș-albilor cu un gol și o pasă decisivă.

DINAMO

Risto Radunović

Deși a fost utilizat pe un post inedit, experiența l-a ajutat să facă diferența la centrul terenului.

FCSB

Claudiu Petrila

Un joc solid. Calitatea sa tehnică s-a văzut și la gol, execuția fiind una rafinată.

FC RAPID

ATACANȚI

Alexandru Pop

A fost un pericol mare pentru apărarea adversă. A înscris un gol și a oferit o pasă decisivă.

DINAMO

Stefan Dražić

O prestație formidabilă: dublă și pasă decisivă la debut în Superligă!

CFR 1907 CLUJ

ANTRENORUL ETAPEI

Nuno Campos

A pregătit excelent derby-ul cu Universitatea Craiova, reușind o victorie spectaculoasă.

DINAMO

FEATURE

SUPERLIGA

Cifrele etapei a doua

Material realizat de **Liviu Manolache** și **Octavian Țopa**

Buletinul Informativ al Ligii Profesioniste de Fotbal vă prezintă cele mai interesante cifre statistice înregistrate la finalul etapei a doua a sezonului 2026-2027 în SuperLiga României.

Primul gol în Superligă: Ismet Sinani (UTA Arad), Matteo Ahlinvi, Alexandru Goncear (ambii Farul Constanța), Martín Pascual (Dinamo), Stefan Dražić (CFR 1907 Cluj)

Jayson Papeau (UTA Arad) – golul nr. 10 în Superligă

Andrei Cordea (CFR 1907 Cluj) – golul nr. 30 în Superligă

Debutanți (24 de jucători) în Superligă: Peter Ouaneh, Ismet Sinani (UTA Arad), Habib Sylla, Ioannis Christopoulos, Joao Paulino, Alexandru Bălănică (Oțelul Galați), Taylor Luvambo (FC Argeș), Alejandro Bran, Jalal Huseynov, Rareș Leescu (Petrolul Ploiești), Pedro Albino (Corvinul Hunedoara), Dario Benavides (Dinamo), Ronaldo Webster (Universitatea Craiova), Raul Cîmpean (Sepsi OSK Sf. Gheorghe), Alin Techereș, Pedro Pinho (Universitatea Cluj), Mate Odor (FK Csikszereda Miercurea Ciuc), Renato Pantalon, Bruno Costa, Stefan Dražić, Francisco Barrios, Cosmin Matei (CFR 1907 Cluj), Ianis Vencu (FC Voluntari), Brian Bayeye (FC Botoșani)

Răzvan Sava (Universitatea Craiova) – meciul nr. 50 în Superligă

Dorinel Oancea (FC Argeș) – meciul nr. 150 în Superligă

FC Botoșani - remiza nr. 150 în Superligă

CFR 1907 Cluj - victoria nr. 500 în Superligă

NOTĂ. Datele se referă doar la jocurile disputate în SuperLigă, nu în toate competițiile.

SUPERLIGA

CRONICĂ

Uruguay, ultimul dar

Material realizat de **Marius Mitran**

La câteva ore distanță de victoria cu Peru, la hotelul „Barcelona” din Montevideo era o bucurie cu lacrimi în ochi. Se strânseseră toți acolo, toți care o puteau face. Cu excepția celor doi stâlpi din apărare, Bürger și Raffinsky, ceilalți se repliaseră greu, după îndelungate îngrijiri medicale, primite imediat după meci, chiar acolo, pe „Pocitos”.

...Steiner rămăsese la spital, internat și majoritatea întrebărilor erau despre el. Cum e? Cât o să stea acolo? Când mergem să-l vedem? Octav Luchide revenise și el la „Barcelona” de la spital, unde ajunsese imediat după meci și răspundea: e destul de grav. Rămâne în spital, dar nu vă faceți griji, nu plecăm spre casă fără el. Imediat cum ne revenim, mergem toți la el... Stanciu întreba și el. Nu acceptase spitalul, dar glezna, umflată, era „la gheață”. Jean, acolo, în poartă se alesese cu gura spartă. Îndrăznise să degajeze cu pumnii la o centrare, tocmai din fața lui Flores... Ce nume frumos avea și acesta: Flores. Și ce urât juca...

În fine, oblojiți și ceva mai optimiști, doar învinseseră, ce Dumnezeu, băieții lui Costică Rădulescu coborâseră în restaurantul „Barcelonei” și retrăiau meciul vieții lor de până atunci. Peste o săptămână însă urma să dea piept cu Uruguayul, pe stadionul cel mare. Dacă așa fusese, ca la război, cu Peru, care nu erau acasă, ca și ei, cum va fi...

Costică Rădulescu nu avea timp de pansat suflele, cum nu avea nimeni din șefii delegației. Doar Luchide se ocupa și de așa ceva, dar și el coborâse lângă Costică, să vadă de pe acum cu cine vor intra în teren cu Uruguayul.

În poartă, era clar, rămânea Lăpușneanu. Imediat însă calculele celor doi se opreau. Cu Steiner în spital, cu dublă fractură, operat și deci indispensabil, aveau de ales între păstrarea acolo a lui Raffinsky și titularizarea lui Czako, de la Banatul, ca și Niculae Kovacs, cu care s-ar fi ajutat acolo, pe flancul nostru drept.

Până la urmă au hotărât că Iosif Czako e o alegere mai bună, de Raffy aveau nevoie mai sus, la „halfie”. Bürger rămânea lângă Czako, asta era bine. Dar pe Raffinsky, era de părere Luchide, trebuia să-l joace și mai sus, în locul lui Stanciu, care ieșea din calcule după felul în care glezna îi plutea în „frapieră”... „Să-l debutăm pe elev, pe Robe, acolo, lângă Vogl. E și tânăr, e și odihnit, la antrenamente a pus suflet. Și, în fond, avem nevoie de forțe proaspete la mijloc, cineva care să reziste în fața uruguayenilor.” „Și cu Raffi? Îl lăsăm între ei?” „Va coborî între ei, mă gândesc, zice Grecu’, dar mai bine jucăm sus cu el, inter stânga, în locul lui Stanciu. Cu Kovacs pe dreapta, cu Deșu inter, lângă el, cu Rudy Wetzter vârf și cu Fane Barbu pe extrema stângă.”

Asta avea să fie formula. Până atunci însă, la antrenamentul de a doua zi, au primit și vestea că pot merge, peste trei zile, pe stadionul cel mare, pe „Centenario”, să-i vadă pe uruguayeni în meciul cu Peru. N-au fost toți. Unii n-au mai vrut să-i vadă

pe cei care le rupseseră picioarele, alții voiau să vadă Uruguayul doar atunci, când va fi să fie, pe teren.

...Fuseseră însă 85.000 de oameni la meciul celor două echipe sud-americane din grupa noastră. Gazdele câștigaseră cu 1-0, prin golul lui Castro, din minutul 65. Greu. Îi arbitrase amicul nostru de pe „Conte Verde”, belgianul Langenus...

Așadar, totul se va decide pe 21 iulie pe același „Centenario”, între noi și ei, băieți, le spusese Grecu' într-o seară, la masă. „E ultimul dar pe care ni-l face viața, pentru că am venit până la capătul lumii... Un meci cu aproape o sută de mii de oameni în tribune, pe cel mai mare stadion pe care l-am văzut vreodată eu sau altcineva pe pământ. Suntem la campionatul mondial... Cine știe cine va mai ajunge vreodată aici... E dar de la Dumnezeu, vă spun eu!” „Dar Steiner? Dar Stanciu? Cine știe ce ne mai așteaptă și cu ăștia... Și ei sunt chiar acasă...” „Nu-i așa, i-am văzut cum i-au bătut pe peruani, n-au jucat dur, au jucat însă frumos, sunt foarte buni, asta e adevărat.” Costică Rădulescu îi văzuse și el le vorbise. Apoi i-a adunat și le-a spus formula în care vor intra pe teren.

...21 iulie era la o zi după Sfântul Ilie. Cu o seară înainte îl îmbrățișaseră toți pe Subășeanu, desfăcuseră o șampanie, gustaseră. De amețit amețeau abia acum, când intrau pe teren în formație completă: Lăpușneanu – Czako, Bürger – Robe, Vogl, Eisenbeisser – N. Kovacs, Deșu, Raffinsky, Ștefan Barbu și, în fața lor, Rudy Wetzer. În stadion erau peste 80.000 de suflete, în spatele porților, zeci de ziariști și fotoreporteri, cum nu fuseseră pe „Pocitos”, acum o săptămână. Vogl, care alegea terenul, împreună cu Nasazzi, căpitanul lor, strângea, cu degete albe, fanionul nostru în mână. La ce se putea gândi acolo, jos, la picioarele unui imperiu de aproape 100.000 de soldați? Poate la telegramele venite cu câteva ore în urmă din țară. Erau două. Ambele însă transmiteau același lucru. Prima, semnată Titi Barosanu, promitea răz bunare peruanilor. Titi Barosanu era șeful galeriei Unirii Tricolor și, după ce aflase din corespondențele lui Marcelică Bielis ce li se întâmplase băieților în meciul cu Peru, se repezise la Poșta Mare, acolo, pe Calea Victoriei, la Palatul Telefoanelor și telegrafiasse că vine acolo să-i ajute. Tedy

Chibrit, șeful galeriei celor de la Venus, transmisese cam același lucru. „Cu primul avion venim...” Avioanele nu erau însă așa ușor de găsit pe vremea aceea, așa că rămăsese intenția... Și ce-ar fi putut face Titi Barosanu și Chibrit aici, în fața a 80.000 de uruguayeni?... Nu, lucru hotărât, mai bine rămâneau ei să se descurce... Iată și fotografia care a rămas peste zeci de ani. În stânga, cum îi privești, Costică Rădulescu, cu șapca pe cap. (Era înaintea meciului, pentru că în timpul partidei avea să o dea jos. De mai multe ori...) În dreapta, Nedelcovici și lângă el Luchide, și ei cu berete înfipite pe creștet. Le luaseră din Genova, cu o seară înaintea îmbarcării, erau frumoase! Între Costică Rădulescu și Luchide, în picioare, erau Nicu Kovacs, Deșu, Wetzer, Raffinsky și Barbu. În genunchi, în fața lor se așezaseră halfii, Robe, Vogl și Freddy Feraru. În față de tot, în mijloc, cu genunchiul drept în pământ, Jean Lăpușneanu. Și mai în prim-plan, așezați pe gazonul de pe „Centenario”, Czako și Bürger. Zâmbesc doar Wetzer și Raffy. Ba parcă și Ciogli Vogl... Restul sunt serioși, concentrați, ba chiar montați, ca Jean și ca Bürger...

...În fine, Vogl schimbă cu Nasazzi, jocul poate începe. Uruguayenii, antrenați de Alberto Suppici, încep cu Ballestero în poartă, Nasazzi și Mascheroni în apărare, Andrade, Fernandez și Gestido „halfi”, iar în atac sunt Dorado, Scarone, Anselmo, Cea și Iriarte. Ne arbitrează De Almeida Rego, din Brazilia.

Și începe... Cum le zisese Grecu'? Ultimul dar din aventura asta, la capăt de lume?! După 10 minute, Dorado scapă de Bürger și „Centenario” explodează: 1-0! Vogl repune de la centru și alte zece minute controlăm jocul, în ciuda infernului din tribune. Fane Barbu, arădeanul, scapă și el, lansat de Fieraru pe culoar, și înscrie! E gol, Fane e îmbrățișat, dar brazilianul Rego De Almeida nu e de acord și anulează: ofsaid. Asta după ce, la golul lui Dorado, nu văzuse că uruguayanul, după ce se desprinsese de Bürger, scăpase mingea afară și-o reprimise de la un fotograf aflat lângă stâlpul din stânga al porții lui Lăpușneanu... În fine, ne regroupăm, dar Scarone ne prinde iar descoperiți pe centru și e 2-0! În stadion nu mai e aer, se aruncă spre cer cu confetti, cu pălării și fulare... Peste alte șase minute (Scarone

înscrisese în minutul 26), Anselo face 3-0! Iar peste alte trei, Cea, interul stânga, duce scorul la 4-0!! Și e abia minutul 35... Pe bancă, Luchide și Rădulescu strigă. Cine să-i audă însă în vulcanul în erupție care e „Centenario”?! Noroc că Raffy și Rudy Wetzer sunt mai ușor de auzit de acolo, din teren și sfaturile lor stopează degringolada din apărare. Pauză. Vorbește Luchide. „E ultima repriză, băieți. Jucați pentru cei de acasă, pentru noi, pentru toată țara. Jucați de plăcere, hai, fiți voi

înșivă... V-am spus, e un dar că suntem aici, scorul nu contează...”

...Până la urmă, așa a și fost. A urmat o repriză albă, echilibrată de ai noștri, care au egalat... la cornere, 3-3. La sfârșit însă, când au salutat publicul și s-au îmbrățișat cu Anselmo, cu Cea, cu Iriarte, au realizat că da, tot ce trăiseră aici, trei săptămâni, în Montevideo, la capăt de lume, fusese un cadou al destinului. Urma drumul spre casă.

PRIMA 4K

PRIMA 4K este
televiziunea unde
poți vedea cele mai
Importante
competiții la calitate
premium - 4k.

